

1. scéna III., INT., **GALERIE**, při západu slunce

2. postavy: SPISOVATEL, FOTOGRAF

dilatace scény mezi podlahou galerie a pravým dolním rohem
plochy virtuálního obrazu

Nová kritika napsána, štáb z kulturního týdeníku pozván, reklama v novinách
otištěna a protagonisté se opět potkávají.
Právě si spolu prohlíží výstavu.

3. dialog

SPISOVATEL

Světová bomba! Jakto, že jsem mohl být tak slepý!
Má to vážně sílu! Já blázen – Evropa – to má prostě
mezikontinentální úroveň!

FOTOGRAF

No..., nechtěl jsem být pyšný...

(nádherné holografické vize jsou vystřelovány při aktivní myšlence
do okolního prostoru)

SPISOVATEL

Oslovil jsem lidi z kanceláře prezidenta, aby
informovali všechny mocnosti Světa, že to máme tady.
Budeme na titulních stranách!

FOTOGRAF

...jak to teď vidíš?

SPISOVATEL

Jsem v tom každý den. Dílo je úplně neuvěřitelné!
Roste před očima a vždycky mě překvapí.

(oba aktéři se pohybují v beztlížném stavu, zalití světlem a rozkoší)

4. PROLÍNAČKA